

[Finansministeren.]

gennem statsrevisorernes beretning om statsregnskabet.

Når der nu spørges, hvilke foranstaltninger regeringen agter at indføre for at hindre gentagelser af overskridelser af givne bevillinger, vil jeg gerne sige, at der efter min mening ikke er brug for nogen principiel nydannelse i vor finansielle kontrol. Systemet er i orden; den omstændighed, at det har svigtet på enkelte punkter, modsiger ikke denne opfattelse, så meget mere som det — til trods for en vis berettiget kritik af særlig fremdragne tilfælde — utvivlsomt må indrømmes, at efterkrigstidens forhold i forbindelse med store løn- og prisstigninger har skabt vanskeligheder for administrationen, som må tages i betragtning, hvis bedømmelsen skal være retfærdig.

Løvrigt vil jeg henvise til, at statsministeriet ved et cirkulære af 1. oktober 1948 overfor samtlige ministerier har indskærpet, at ubevilgede udgifter ikke må afholdes uden finansiell hjemmel, og nærmere præciseret dette synspunkt. Gennem finansministeriets kontrol vil vi fortsat søge nøje at våge over ikke alene, at de bevillinger, der søges, er finansielt forsvarlige, men at der også indhentes finansudvalgstilslutning i overensstemmelse med de synspunkter, som jeg nu har gjort rede for over for den ærede ordfører.

Ordføreren for forespørgerne (Boeck-Hansen): Jeg takker den højtærede finansminister for redegørelsen. Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke har tænkt mig, at denne forespørgsel skulle have nogen politisk karakter, den skulle være af rent saglig karakter. Jeg synes, det har sin store betydning, at befolkningen nu har fået at vide, hvordan systemet er. Befolkningen har også undertiden fået at vide, hvordan systemet virker; selvom et system er godt, er det ikke altid, at det bliver udnyttet så godt, som det skulle.

Den højtærede finansminister talte om, at de senere tiders overskridelser var uheldige, og jeg forstod, at den højtærede finansminister ville bestræbe sig for at få dem indskrænket til det mindst mulige. Det er rigtigt, at de senere overskridelser i høj grad skyldes de stigende arbejds lønninger og de stigende priser, men de skyldes forøvrigt også, at man har lavet om på projekterne og gjort arbejdet større end forudsat. Den højtærede finansminister er ganske enig i, at når der sker noget sådant, bør det i rette tid forelægges finansudvalget.

Forleden dag fik vi oplyst, at sagen fra luftfartsvæsenet var indgået til finansministeriet i maj måned — jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det fik vi oplyst —, og den kom til finansudvalget i januar. Det er efter vor opfattelse en lang tid. Systemet virker godt, men administrationen er undertiden langsom, det må man vel nok have lov til at sige, hvis disse datoer er rigtige — det kan være, der har indsneg sig en fejl. Det siges, at kontrollen er i den bedst mulige orden, det vil jeg i og for sig også indrømme, i hvert fald er systemet i den bedst mulige orden, men det forudsætter, at de, der fører kontrollen — her tænker jeg navnlig på tekniske overslag —, har forudsætning for at sætte sig nøje ind i sådanne overslag. Det kan godt være, at administrationen på det punkt er for ensidigt sammensat, således at den ikke har sagkundskab på alle områder, det er jeg tilbøjelig til at mene.

Den højtærede finansminister henviser til bygningsdirektoratet. Ja, jeg må sige, at jeg nærer ikke den dybe respekt for statens bygningsdirektorat, som finansministeren gør, men da finansministeren kender det adskilligt bedre end jeg, er det forhåbentlig mig, der tager fejl her, det vil jeg da meget håbe. Men jeg vil gerne sige, at det jo også er hændt, at skibsinspektoratet har taget fejl. Det er ikke altid helt sikkert, at en skibsbygger, der er udpræget dygtig til at bygge dampfærger, er lige så dygtig til at bygge skoleskibe f. eks. Det har vi dog vistnok også haft eksempler på.

Den højtærede finansminister siger, at der er en fare ved at lave et rundeligt overslag. Ja, men jeg sagde også udtrykkeligt, at det kun var i tider med stærkt stigende priser og arbejds løn, at man måtte se at være på den rigtige side. For små overslag har jo nemlig den fejl, at de, der skal bevilge pengene, nemt kan hylle sig i den tro, at det i virkeligheden bliver billigere, end det bliver. Jeg synes altså, at man skal se at komme virkeligheden så nær som vel muligt, og under stigende priser tror jeg, det er rigtigt, at man ser at komme på den rigtige side.

Den højtærede minister talte meget om statsforetagenderne. Man krævede af dem, at de blev drevet på forretningsmæssig måde, og det blev de også. Som regel er det nu en dårlig forretning, men de drives altså på en forretningsmæssig måde. Men det er i virkeligheden heller ikke der, vor forespørgsel skulle ramme. Vor forespørgsel skulle ramme de bevillinger, som bliver søgt for sent; det er navnlig dem, vi synes er uheldige. Når den højtærede minister erklærer, at ved